

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

64. évfolyam

83. szám

1974.

április 10.,

szerda

Ára:

80 fillér

Látogatás a Moldva partján

Magyar vendégeket fogad ma a száztornyú város. Kádár János vezetésével magyar párt- és kormányküldöttség érkezik az ősi Prágába. Utazása továbblépés azon az úton, amelyen immár negyedszázada, szorosan egymás mellett halad a két ország.

Nagy igazság, hogy a cseh, a szlovák és a magyar nép legjobb fiai ezeréves történelmünk során mindig szót értettek egymással. Amikor a barátság, a józan ész szelleme uralkodott a három nemzet között, História asszony mindhármukra mosolygott. Midőn viszont az uszítás fúriái játszották a primet — mindhárom nép rosszul járt.

Kell-e ezt bizonyítanunk? A híres 1335-ös visegrádi egyezményben a magyar és a cseh király összefogott Bécs árumegállító joga ellen. Kifizetendő egyezmény volt. A Pogyebrád Györggyel való egyetértés gondolata, amíg el nem fordult tőle, gyümölcsöző volt Mátyás király számára. Bethlen Gábor virágzást hozó politikájának egyik nagy célja az volt, hogy segítségére siessen a cseh rendek nagy Habsburg-ellenes felkelésének. Rákóczi kurucjai között szlovák talpasok is voltak. Az 1849-es Prágában Kossuth nevével tüntetett a nép. A levert szabadságharc számtalan bűdosójának, majd a Magyar Tanácsköztársaság sok emigránsának Csehország, illetve Csehszlovákia nyújtott menedéket, vagy egéruat. És a pokoli második világháborúban, amikor szinte úgy tűnt, hogy az uralkodókörök vaksága, egoizmusa jóvátehetetlenül szembe fordítja a három nemzetet — közös partizánharcot folytattak népünk legjobb fiai. Ezekre tehető a nagy-szerű Szlovák Nemzeti Felkelésben harcoló magyar katonák száma, s az utóbbi években minden tavasszal mindkét országban megemlékezünk a Moldva menti Týnnek és Zlatá Korunának, a német fasiszta martalócok elleni védelmében elesett magyar honvédek hősi harcáról.

A népeink közötti történelmi fáziskülönbségek azonban a nagy sorsfordulókon, sajnos, rendre-sorra megakadályozta, hogy együtt cselekedjünk. De 1945-ben, a szovjet hadsereg történelmi győzelmével felvirradt a lehetőség, hogy közös úton haladjunk tovább. A történelmi lépésváltás pedig, amely végre egyhangolta a három nép lépteit, 1948-ban következett be. Abban az évben, amelynek nagy eseményét a csehszlovák történelem így említi: „Győztes Február”, mi pedig a „fordulat évének” nevezzük. A csehszlovák és a magyar szocialista erők győzelme megteremtette a gránit szilárd alapot arra, hogy a két ország három népe kölcsönös igyekezettel, valamennyiük előnyére építse hazáját.

A hétköznapi példákban is láthatjuk, hogy igaz barátság virágzik ki országaink, népeink között. Példák? Dél-Szlovákiában még emlékeznek a borzalmas 1965-ös árvízre, s arra, hogy néphadseregünk katonái ezrével, ha nem tízezrével mentették az elöntött falvak lakóit. Vagy a legutóbbi napok krónikájából: a budapesti Athenaeum Nyomda színes gépének leigése után csehszlovák barátaink azonnal intézkedtek, hogy a magyar sajtó rendelkezésére álljanak.

Kádár János nem először jár a Moldva partján, mint ahogy többször járt a legmagasabb rangú csehszlovák párt- és kormányküldöttség is Budapesten. E baráti találkozók a szocialista testvériség és együttműködés szelleme öltött testet. A tárgyalás eredményeként a szocialista közösség építő egysége erősödött. Semmi kétségünk, hogy — okulva a múlton, és megértve a jelen, a jövő parancsát — most is így lesz.

Losonczy Pál fogadta az iráni küldöttséget

Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke kedden, tegnap délután az Országházban fogadta az iráni képviselőház elnökének, **Abdollah Riázi**-nak vezetésével hazánkban

tartózkodó iráni parlamenti küldöttséget.

Apró Antal, az országgyűlés elnöke kedden az Országházban fogadta az iráni parlamenti küldöttséget. Ezúttal került sor a hivatalos tárgyalásra.

Elutazott Walter Scheel

Walter Scheel, a Német Szövetségi Köztársaság alkancellárja és külügyminisztere, aki Puja Frigyes külügyminiszter meghívására hivatalos látogatást tett Magyarországon, kedden reggel elutazott Budapestről. Walter Scheel együtt elutazott felesége valamint kísérete is.

Üdvözlő távirat Odesszába

Április 10-én ünneplik Szeged testvérvárosa, Odessza, valamint Csongrád megye testvérmegyéje, az odesszai terület felszabadulásának 30. évfordulóját. Ebből az alkalomból **Szabó Sándor**, a megyei pártbizottság titkára és **dr. Komócsin Mihály**, a megyei tanács elnöke szívélyes hangú táviratban köszöntötte nagy ünnepükön Odessza terület párt- és tanácsi vezetőit, valamint lakosságát.

(Odessza felszabadulásáról cikkünk a 2. oldalon)

Vállalások a XI. pártkongresszus és hazánk felszabadulásának 30. évfordulójára

Munkásgyűlések budapesti és vidéki nagyvállalatoknál

Öt nagyvállalat szocialista brigádvezetői és más dolgozói kedden munkásgyűlésen áttekintették üzemük munkájának menetét, s vizsgálták, hogy milyen módon segíthetnek még hatékonyabban a IV. ötéves terv sikeres befejezését, az V. ötéves terv megalapozását. A párt XI. kongresszusa és hazánk felszabadulásának 30. évfordulója tiszteletére munkafelajánlásokat tettek, vállaltak a munka szerveztségének, a termelés gazdaságosságának és minőségének további javítását, a munkahelyi adottságok jobb kihasználását.

A Csepel Vas- és Fém-

művek mintegy kétezer brigádvezetője a csepeli sportcsarnokban tartotta gyűlését. A brigádok, az üzemrészek-vállalásait összegezve, elhatározták, hogy 1974-ben mintegy 500 millió forint értékű olyan terméket készítsenek terven felül, amelyekből egyébként nem tudnák ki-elégíteni a belföldi és exportigényeket. A felszólalók azt is elmondták, hogy brigádjuk, üzemrészük milyen módon kíván ehhez a több-leteredményhez hozzájárulni. **Rédecsi Lászlóné**, a Kerekpár- és Varrógépgyár brigádvezetője például arról

szólt, hogy üzemük tízezer kerekpárt bocsát terven felül a belkereskedelem rendelkezésére. A trószl Híradástechnikai Gépgyára, a szovjet megrendelők kérésének eleget téve, 1975 helyett már az idén átadja a szovjet kábelipar rekonstrukciójához a csepeli üzemből készülő gépeket. A Transzformátorgyár egyik brigádja az Adria-kőolajvezeték és a paksi atomerőmű építésével kapcsolatos legújabb rendelkezéseket úgy illeszti tervébe, hogy megnövekedett feladatait is kifogástalan minőségben végzezhesse el.

A csepeliek nagy gondot fordítanak minden olyan

megoldásra, amellyel az önköltséget csökkenthetik, s egyben kibocsáthatják is javított, ily módon nyereségüket 190 millió forinttal növelik. A többlet nyereség elérésében fontos szerepet szánunk a termelési struktúra korszerűsítésének; összefognak, hogy a legkorszerűbb, új termékeket a vállalat minél előbb kibocsáthassa. Elkészítik például a számjegyvezérléses rövidszterga nullsorozatát, kialakítják a marógépcsaládhoz tartozó gépek korszerű vezérlőberendezéseit, bővítik a gumiipari és

(Folytatás a 2. oldalon.)

Őszre elkészül az algyői és a makói híd

Algyőre és Makóra invitáltak tegnap, ahol megyei és illetékes városi vezetőknek bemutatották az új Tisza-híd, illetve az új Maros-híd építkezésének befejező szakaszát. Izgalmas téma. Szegednek tehát — a meglévővel együtt — hamarosan két közúti hídja lesz. Ezzel az Újszegeden át a román határ felé irányuló egyre szűfoltabb forgalom nem enyhül ugyan, mégis rendkívül örvendetes, hogy a Hidépitő Vállalat vezetői már az algyői híd közelgő befejezéséről adtak tájékoztatást. Örvendetes, hiszen a 47-es út a másodrendű főközlekedési utak között szinte a legforgalmasabb, sőt némely országos főútvonalnál is nagyobb terhelésű.

Az algyői híd építési irodájába összehívott találkozó részt vett **Szabó Sándor**, a Csongrád megyei pártbizottság titkára, **Kovács Imre**, a Csongrád megyei tanács elnökhelyettese, **dr. Biczó György**, a Szeged megyei város tanács elnöke, **Berta István**, a Szeged városi pártbizottság osztályvezetője és más meghívottak. Eljött Algyőre **dr. Móró István**, a Budapest, VI. kerületi pártbizottság első titkára is, mivel a Hidépitő Vállalat központja a pártbizottság politikai hatáskörébe tartozik.

Dr. Medved Gábor, a 25. évfordulóját idén ünneplő vállalat igazgatója a többi között elmondta, hogy több mint 500 millió forintos évi teljesítménnyel dolgoznak általában, s munkahelyeik száma ebben az esztendőben

meghaladja a százat. Hidépitőkkel tehát az egész országban találkozhatunk. A hazai hidépitőeknek mintegy a felét ez a vállalat végzi, s főleg nagy forgalmú hidak, főüljárók, autópályahidak elkészítése vár rá. A hidászok például az idén be akarják fejezni a drávaszabolcsi Dráva-híd, két nagyon fontos budapesti főüljáró és néhány érteirő híd építését Tokaj és Rakamaz között. A tájékoztató szerint az Algyőn dolgozó munkások, technikusok és mérnökök feltett szándéka, hogy a Tisza-hidat Szeged felszabadulásának 30. évfordulójának tiszteletére, a Maros-hidat pedig idén november 7-re átadják a forgalomnak.

Az igazgató egyébként elismerte, hogy kevés híd készült Magyarországon olyan hosszú ideig, mint az algyői, hiszen még 1969-ben hozzáfogtak. Ennek legfőbb oka azonban, hogy 1970-ben a rendkívül nagy árvíz miatt alig csinálhattak valamit, azonkívül az alvállalkozó Ganz-MÁVAG is késett a vasszerkezet szállításával. Az ilyen nagyságú hidak építésének ideje egyébként 36-40 hónapig szokott tartani.

Az új hídon — ha még csak pallókon is — ma már át lehet sétálni a túldoldalra. Hatalmas méretek. A közös közúti-vasúti hídtól lefelé 230 méternyire készülő igen kecses gerendahíd hossza 470 méter, természetesen a jobb és bal oldali ártéri építményekkel együtt. A két, úgynevezett közös pillér (ezek fogják közre a két mederpillért) távolsága 219 méter. A hídon az úttest szélessége 8,5 méter, mellette mindkét oldalon gyalogjárda húzódik.

Hatalmas mennyiségű anyagot emészt föl a végül is 157 millió forintba kerülő híd: a többi között 12 ezer köbméter beton, több mint 6 ezer mázsa betonacélt, 300 kilométernyi feszítőhuzalt, 1200 köbméter fát használnak föl hozzá, s körülbelül 220 ezer köbméter földet mozgatnak meg. A híd építésével egysíkban ugyanis a 47-es út korrekciójára is sor kerül mintegy 3 kilométeres

hosszúságban, aminek eredményeként majdnem kiegyenesedik a Tiszán átfutó szakasz, s az autók akár 120-as sebességgel is „repszíthatnak” rajta.

Főnt a híd tetején friss mozgású, idős emberrel találkozunk: **Pethő Sándor** művezetővel. Kiderült, már 67 éves, de ma is rendkívüli energiával végzi a dolgát, s a hidak építésénél szinte nélkülözhetetlen a tudása, tapasztalata. Ő is úgy látja, hogy az ősi határidő teljesen reális, bár szerinte „augusztus 20-ra nehéz lesz elkészülni a híddal”. Eszerint tehát a munkások titokban egy külön szűkebb határidőt is kitűztek maguk elé, s ahhoz az idő rövidsége ellenére is ragaszkodnak.

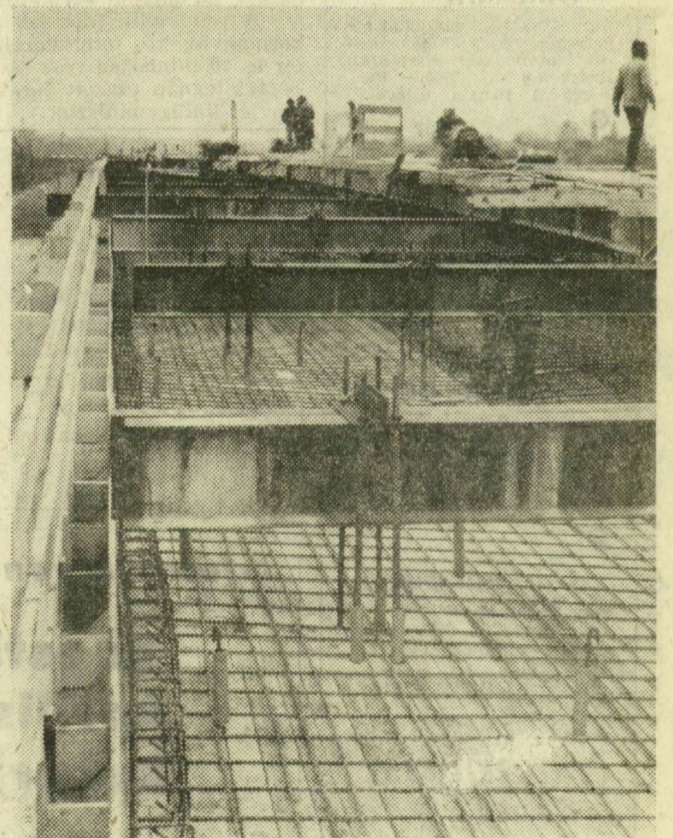
A vezetők, a szakirányítók azonban többnyire fiatal férfiak, akikről bátran elmondható: teljes tudatában van-

nak munkájuk nagy jelentőségének. Szerintük nem muszáj megvárni október 11-ét a hídavatással, hanem minél előbb át kell rendeltesük. A város felszabadulásának 30. évfordulóját így lehet legméltóbban ünnepelni.

A makói tapasztalatok is kedvezőek. **Dr. Vezér Károlynak**, a Makó városi pártbizottság első titkárának, és **dr. Forgó Istvánnak**, a Makó városi tanács elnökének megállapítása szerint is olyan állapotban van az új Maros-híd, hogy az ígért időpontra minden bizonnyal elkészül. A kétoldali ártéri hidak már teljesen üzemképesek, most már „csak” az összeszerelt hidtestet kell görgőkön a mederpillérekre csúsztatni.

Azt mondják a szakértők, semmi baj nem lesz vele.

F. N. I.

Enyedi Zoltán felvétele

Szerelik az új algyői hidat